

דעם רבינ'ס

עיוכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

תמימות

די וואכענדיגע פרשה שטייט אין די הייליגע תורה א באפעל "תמים תהיה עם השם אלוקיך" רש"י הקדוש טייטש אויפן פלאץ "התהלך עמו בתמימות" דאס מיינט אז דו זאלסט דינען דער אויבערשטער מיט תמימות.

אין רבי'נס חדר איז תמימות איינע פון די גרעסטע און חשוב'סטע יסודות. לאמיר זען וואס דער הייליגער רבי לערנט וועגן די מעלה פון תמימות.

"אבל באמת אצלנו ביי אונז אידישע קינדער איז דער עיקר תכלית נאר אמונה ומצוה מעשיות צו דינען דעם אויבערשטן לויט וויאזוי די תורה הייסט בתמימות ובכשיטות, אין דאס קען יעדער מקיים זיין". אין א שפעטערע תורה זאגט דער רבי אזוי, "דאס איז א גרויסע כלל און א יסוד אין עבודת השם, צו זיין א תם און א גלייכער מענטש און דינען דעם אויבערשטן מיט גאנצקייט אן היין שום חכמות און חקירות. אפילו אזעלכע חכמות וואס מענטשן האבן אין עבודת השם, למשל א מענטש

וואס האלט און איין איבערטראכטן אויב ער האט יוצא געווען די מצוות וואס ער טוט, דאס איז אויך דמיונות און שטותים, ווייל א מענטש פון פלייש און בלוט קען נישט יוצא זיין די מצוות גאנצערקייט, דער אויבערשטער קומט נישט צו אונז מיט קיין טענות, ווייל די תורה איז נישט געגעבן געווארן פאר מלאכים. (לקוטי מוהר"ן תורה ר"ט חלק ב' - תורה מ"ד חלק ב')

ר' נתן ברענגט (הלכות פסח ט' אות כ"ב) אז מיט די מעשה פונעם חכם און תם קענען מיר פארשטיין רמזים ווי אזוי צו דינען דער אויבערשטער. דער תם איז אייביג פרייליך געווען אפילו ער האט נישט געקענט גוט די ארבעט און ער האט פארדינט זייער ווייניג געלט, און ווען מ'האט אים געפרעגט פאר וואס אנדערע מענטש פארדינען מער געלט, האט ער געענטפערט, "דאס איז יענעם'ס מעשה און דאס איז מיין מעשה", זאגט ר' נתן אז פונקט אזוי דארף מען דינען דער אויבערשטער מיט א תמימות און פרייליכקייט, אפילו אויב מ'איז א גרויסע ארימאן בגשמיות אזוי אויך אויב דו שפירסט זיך זייער דערווייטערט פונעם אויבערשטן, מיט דעם אלעם דארף מען זייער זייער פרייליך זיין, אפילו איך קוק מיר ארום און איך זע ווי מיניע חברים ארום און ארום זענען טויזנט מאל בעסער פון מיר סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, טאר איך נישט אראפפאלן ביי מיר,

זאטע ס'איזט
איבער אויף מיר
העלף מיר ארום...

אמר שטוב יותר
שהתבודדות יהיה
מחוץ לעיר במקום
עשבים כי העשבים
גורמים שיתעורר הלב.
(שמות ח"ד רבי)

ליב האבן תורה

איינמאל האב איך געלערנט אין ספר המדות אז אויב מען מאכט פרייליך א טאטע האט מען חשק און אהבה צו לערנען.

עס איז געווען דעמאלט ווען איך האב זיך געפינען אין א מצב וואס איך האב זייער שווער פארשטאנען די גמרא, איך האב גאר שטארק געוואלט פארשטיין, האב איך געדאוונט צום באשעפער איך זאל טרעפן אן עצה, און איך האב געטראפן די עצה פון ספר המדות. האב איך געמאכט פרייליך מיין טאטע און טאקע וואונדער איבער וואונדער, די גאנצע וואך האב איך פארשטאנען די גמרא!

יענקי

מיר ברענגען אראפ די לשון פון הייליגן רבי'ן אין ערך למוד: א. מי שעושה תענוג לאב ומשמח אותו, על-ידי זה יהיה לו חשק ואהבה ללמד.

ירפואה קרובה לבוא

פאר אפאר וואכן צוריק האב איך באקומען שטארקע בויך-ווייטאג און איך האב נישט געקענט גיין אין חדר פאר אפאר טעג. ווען פרייטאג האט זיך דערנענטערט בין איך געווען באזארגט ווי אזוי וועל איך קענען ווי אלעמאל העלפן אין שטוב לכבוד-שבת? און ברוך השם פרייטאג איז די ווייטאגן שוואכער געווארן אזוי אז איך האב אביסל געקענט ארויסהעלפן אין שטוב און זיך צופיל אנשטרענגען.

אינמיטן די ארבעט האב איך אנגעהויבן שפירן שטארקע קאפ-ווייטאג נישט צום אויסהאלטן, איך האב געמוזט אלעס אפלאזן און זיך לייגן אין בעט, ווארטן ביז עס וועט אריבערגיין. איך האב גאנץ אפט אזעלכע שמערצן-אטאקעס אבער געווענליך גייט עס אוועק ביז 10-15 מינוט און עס איז נישט אזוי ווייטאגליך אבער דאס מאל האב איך געשפירט עפעס וואס איז געפערליך. איך בין געלעגן אין בעט און זיך באוועגן, פארמאכט מיינע אויגן, כ'האב געוואוסט אז נאר איינער קען העלפן, דער באשעפער!

שטילערהייט האב איך געשעפשעט א תפלה: "רבנו של עולם, קוק צו צו מיין צער, איך נעם אן מיינע יסורים באהבה, איך פרוביר העלפן מיינע עלטערן אין שטוב טראץ מיינע ווייטאגן, אבער טאטע איך שפיר אז איך קען נישט מער, מאך א גס עס זאל מיר אוועקגיין".

עס איז אריבער נאך א שטיק צייט, אבער די ווייטאגן זענען געבליבן מיט זייער עקשנות, כ'האב זיך שוין פמעט... מיינע געווען אז מען הערט חס ושלום נישט אויס מיינע תפלות. אבער... די ישועה איז געקומען אומגעראכטן ווען מיין מאמע איז אריינגעקומען און געפרעגט אויב איך וויל טרינקען וואסער, מיט ביטערניש האב איך געשאקלט מיין קאפ אויף יא וואס שטערט מיר צו טרינקען?

"שהכל נהיה בדברו" האב איך געמאכט א ברכה, און אויסגעטרינקען און ביז עטליכע מינוט איז נישט געבליבן קיין זכר פון די שמערצן! יא, די ישועה איז אנגעקומען און כ'האב געשפירט א דערלייכטערונג און זיך גלייך גענומען גרייטן צום שבת. איך בין זיכער אז דער גס איז געקומען פון מיינע תפלות וואס איך מתפלל געווען און אויסגעווארט די ישועה.

אומין שנת תרע"ה

מיין ערשטע ראש השנה:

רייזע, ער וועט פֿרואוון אלע מיטלען
דאס אָפצוהאלטן פון אים.

נישט האבנדיג קיין אנדערן אויסוואל
האט ער זיך געוואנדן צום שטוב פון ר'
יצחק גרשון באַרזעסקי, דער פֿאטער
פון ר' יעקב זאב, וואס האט געוואוינט
אין ווארשע, דארט האט ער געהאט די
מעגליכקייט צוביסליך צו קומען צו די
כוחות.

א העכערע פֿלאם האט זיך אנגעצויגן
אין אים, צום ציון הקדוש אין שטאט
אומא, און טראצדעם וואס רבי לוי יצחק
זעלבסט האט נישט פֿארשטאנען וואס
עס קומט פֿאר מיט אים און פֿאר וואס
ער נעמט אונטער אזא סכנה'דיגע רייזע
טראץ די קעגנערשאפט פון זיין טאטע
און די שווערע מלחמה וואס ברענט אויפן
גאנצן ארומ, ווי אויך, אז ער איז קיינמאל
פֿארדעם נישט געווען אט די נאטור צו
גיין טון אַזעלכע געוואגטע ווילדע שריט,
האט זיין הארץ אים נישט געלאזט רוען,
אים ברענגענדיג נענטער און נענטער
צום קוואל פון וועלכער ער וועט פֿאר
לאנגע יארן שפֿון פון די קוועלעדיגע
וואסערן, און אין פֿילע יארן ארום וועט
ער עס ווייטער אנגיסן פֿאר די פֿילע

המשור, ר' לוי יצחק בענדער אלס אינגער
בחור וויל ברעכן אלע מניעות אבי זיין ביים
הייליגן רבי'ן דאס ערשטע מאל אויף ראש
השנה אין אומא, אין דער זעלבער צייט
ווען איז די ערד אין אייראפע איז געווען
איינגעהילט אין העלישע פֿלאמען.
די ערשטע וועלט מלחמה האט דאן
אויסגעבראכן אום ז' אב תרע"ד, דאס
האט זייער שווער געמאכט דאס ריזן
ארום לענדער.

איבערגעפילטע סטאנציעס

רבי לוי יצחק האט זיך ארויסגעלאזט
אויפן וועג, און נאך א קורצע וויילע
האט ער דערגרייכט די הויפט שטאט
פון פוילן, ווארשע. אין ווארשע האט
אים אנגעכאפט א שרעקליכער
שנואכקייט וועלכע האט באנומען זיין
גאנצער קערפער, אים צווינגענדיג זיך
אָפצושטעלן אינמיטן די נסיעה.

אין ווארשע האט ר' לוי יצחק געהאט
א עלטערע ברודער, א גרויסער עושר,
וועלכער וואלט אים גערן אריינגענומען צו
זיך אין שטוב אריין און אים צוגעשטעלט
אלע באדערפענישן, אבער רבי לוי יצחק
האט געוואוסט ביי זיך אז אויב ער וועט
באווייזן זיין פֿנים פֿאר זיין ברודער וועט
ער שוין מער נישט קענען פֿארזעצן זיין

צוהערער וועלכע וועלן שלינגען מיט דארשט יעדעס ווארט זיינער...

אנקומענדיג צום באן סטאנציע האט זיך אנטפלעקט אן אומגערישטער בילד. די גאנצע סטאנציע איז געווען איבערגעפולט מיט טויזענטער מענטשן וועלכע האבן באלאגערט דעם פלאץ, צווישן זיי פילע מיליטער לייט וועלכע האבן זיך געיאגט צום פראנט.

ווען עס האט זיך דערהערט דעם לאנגן-אויסגעצויגענעם פיף, וואס האט אנגעזאגט אז א באן טוט זיך דערנענטערן צום סטאנציע, האבן אלע אויפגעשפרינגען מיט האפענונג אז אפער דאס מאל וועט זיי יא דאס מזל צושפילן זיך צו קענען ארויפדערזען אויף א באן, אבער דאן האט זיך איבערגע'חזרט דעם זעלבן בילד ווי ביים פאריגן באן: דער באן איז געווען איבערגעפולט מיט טויזענטער מענטשן, ווען פילע הענגען פון די פענסטער און דעכער.

די אורזאך פונעם איבערפלוס פון מענטשן איז געווען צוליב דעם וואס פילע טויזענטער האבן זיך געוואלט פאראייניגן מיט זייערע פאמיליעס אין די צייטן פונעם מלחמה אויסברוך, מורא האבנדיג אז טיפער אריין אינעם קריג וועלן זיי ווערן גענצליך אויסגעשאלטערט פונעם גאנצן לאנד, און עס וועט נישט זיין מעגליך צו פארן סיי ווי אבער רבי לוי יצחק האט געבענקט סאך מער ווי בלויז צו פאמיליע... זיין אינערליכער הארץ האט געבענקט צום קוואל...

זעענדיג אז עס איז נישט מעגליך אפילו

נאנט צו קומען צום באן וועלכער פארט פון ווארשע קיין לובלין - וואס ער האט געדארפט נעמען אויפן וועג אנצוקומען קיין אומא - האט ער זיך ארויפגעכאפט אויף א קלענערע באן וועלכער פארט צו דעם דערנעבענדיגן שטאט אטוואצק, מיטן פלאז אז אפער וועט דארט זיין די אנלייגעניש עטוואס מילדער ווי אינעם הויפטשטאט ווארשע, און עס וועט זיין לייכטער זיך ארויפצוכאפן אויפן צענטראלער באן וואס פארט פון ווארשע קיין לובלין.

זעענדיג פונדערווייטנס ווי דער צענטראלער באן דערנענטערט זיך, האט זיך רבי לוי יצחק געגרייט ארויפצושטייגן אויפן באן. אבער ווי ערשיטערט איז ער געווארן ווען ער האט געזען אז טראצדעם וואס די באן פארלאנגזאמט איר טעמפא, פלאנט ער אבער זיך נישט אפצושטעלן ביים אטוואצקער סטאנציע, וויבאלד די באן איז איבערגעפולט מיט אזויפיל טויזענטער מענטשן. אבער דאן האט אויפגעבליצט א געדאנק ביי אים אין קאפ, און פלינקערהייט האט ער אריינגעווארפן זיין קליינע רענצל - אין וועלכע ער האט איינגעפאקט די לעבנס וויכטיגע באדערפענישן - אינעם פענסטער פונעם באן. ווען איינער פון די רייזנדע אויפן וואגאן האט באמערקט אז זיין רענצל איז אינגעווייניג, האט ער שנעלערהייט ארויסגעשטרעקט א האנט צו רבי לוי יצחק און אים אריינגעשלעפט אינעם באן דורכן שמאלן פענסטער.

זועלכע מתנה ברענגסטו פארן רבי'ן?!

נחמן דוב כץ סיפורי מעשיות קרית יואל. אהרן יצחק לעבאוויטש סיפורי מעשיות ירושלים. יודא פירטה ספר המדות קרית יואל. יעקב דוד שמחה אייזנצווייג ליקוטי מוהר"ן קרית-טאהש. שמחה גולשבסקי ספר המדות בית שמש. אלימלך סיא סיפורי מעשיות ירושלים. צבי אלימלך מנדליאיל בית שמש. אברהם אלטר פאללאק ספר המדות בית שמש. נתן צציק ספר המדות בית שמש. נתן רוזנבלט סיפורי מעשיות בית שמש. נחמן גרין ספר המדות בית שמש. יצחק יעקב דאווידאוויטש ספר המדות בית שמש. שמעון בערגער סיפורי מעשיות ירושלים. אהרן הערש מערמעלשטיין ספר המדות קרית יואל. יוסי כ"ץ שיחת הר"ן. נחמן צוקער ספר המדות בית שמש. נחמן זלוטניק שיחות הר"ן בית שמש. ישי מערמעלשטיין סיפורי מעשיות קרית יואל. אהרן יצחק לעבאוויטש ספר המדות ירושלים. נחמן בעק שיחות הר"ן בית שמש. משה ארי' יאזעף ספר המדות ירושלים. ישראל שלום ווייסשטיין סיפורי מעשיות ירושלים. יהודא טרייטל ראטה שיחות הר"ן. מנחם מענדל חיים ווייס סיפורי מעשיות בית שמש. מנחם מענדל חיים ווייס ספר המדות בית שמש. ישראל פישער סיפורי מעשיות ירושלים. משה ארי' יאזעף סיפורי מעשיות ירושלים. נחום זאב פראנק ספר המדות ירושלים. שמעון פישער ספר המדות ירושלים. אלעזר אנשין ספר המדות בית שמש. לוי יצחק ווייסשטיין ספר המדות ירושלים. נחמן ווייצהנדלר. חיים ווייצהנדלר סיפורי מעשיות בית שמש. חיים גוטליב שיחת הר"ן. יהיאל קרויז ליקוטי עצות בית שמש. נחמן שמעון ווייס ירושלים. שמואל? שיחות הר"ן. מאיר נחמן סלסקי שיחות הר"ן בית שמש. מאיר נחמן סלסקי ליקוטי תפלות בית שמש. נחמן דוב היילפרין סיפורי מעשיות בית שמש. בנימין שפירא השתפות הנפש בית שמש. דוד שטיינבערגער ספר המדות בית שמש. שמואל גאטליב ספר המדות. יעקב יוסף אנשין סיפורי מעשיות בית שמש. מאיר שמעון אנשין סיפורי מעשיות בית שמש.

טייערע אילען,

אויב דיין נאמען איז נאכגיט צו, האלטן נאך א טעלעגראפיע זיך אינצוטייגן אויף קנעסל 322

א שמועס מיט'ן זיידן

ניי געבוירן

געטראכט, 'הלואי ווען מען וואלט געקענט צוריק-דרייען אביסל די טעג איך זאל זיין נאך אביסל אין פתה ב'... אבער דאס איז נישט מעגליך, נאך ווען דער היינט ווערט א נעכטן איז עס שוין א פארגאנגענהייט....

זיידע - ריכטיג, א טאג איז א שטיקל לעבן! א ספעציעלע טייערע זאך! ווען מען גייט אזוי צו צום נייעם טאג איז עס א אנדערע לעבן, אלע נארישקייטן ווערן אויס. דער רבי זאגט: "כל העולם מלא מחלוקות... ואין מי שישים על לבו התכלית שבכל יום ויום האדם מת כי היום שעבר לא יהיה עוד ובכל יום הוא מתקרב למיתה..." (שיחות הר"ן עו) די גאנצע וועלט איז פול מיט קריגערייען, מדינות קריגן זיך, מענטשן קריגן זיך איינער מיטן צווייטן און קיינער נעמט נישט אין געדאנק אז ס'איז דא א תכלית אויף דער וועלט, און יעדן איינציגן טאג שטארבט דער מענטש, ווייל די טאג וואס איז אריבער גייט שוין מער נישט זיין, און יעדן טאג וואס גייט אריבער ווערט מען נענטער צום לעצטן טאג!

זיידע - זיידע - א גוטן טאג בערעלע, וואס דערציילסטו גוטע זאכן?

בערעלע - אלעס פיין ברוך השם, היינט איז אלעס געפארן געשמירט.. איך האב נישט עפעס עקסטער וואס צו פארציילן.

זיידע - נא, דאס קען נישט זיין, אן אלטער אינגל ביסטו געווארן!? יעדן טאג איז דא עפעס א נייע חידוש, היינטיגע טאג איז נישט נאך א טאג אזוי ווי נעכטן... יעדן טאג איז אן עקסטערע בריאה! א באשעפעניש פאר זיך! און מען כאפט זיך גארנישט אז נאך ווען דער טאג גייט אריבער גייט עס מער קיינמאל נישט צוריקקומען!

הערסטו בערעלע וואס דער רבי זאגט? יעדע טאג דארף מען כאפן מיט ביידע הענט, ווייל אין איין אויגנבליק לויפט עס שוין אוועק.

בערעלע - אוי, כהאב קיינמאל נישט אויפגעכאפט די זאך... די טעג קוקן אויס ווי א זיגער וואס דרייט זיך ארום, ס'קומט זונטאג שפעטער מאנטאג, אזוי לויפן די טעג ביז שבת און שפעטער קומט ווידער א זונטאג... ס'לויפן אזוי אריבער... אבער באמת קען מען נישט צוריקדרייען די טעג. איך געדענקט אז ווען איך בין ארויף אין פתה ג' האב איך זיך אזוי שטארק געבענקט צו מיינ געטרייער רבי פון פתה ב', איך האב

בערעלע - ס'איז אזוי שיין, אזוי אמת'דיג די הייליגע דיבורים אבער איך פארשטיי נישט ווי קען זיין אז איך פיל נישט די גרויסע גליק אין מיינע טעג?

זיידע - דאס איז נאר ווייל די האסט זיך נאכנישט צוגעוואוינט צו גיין מיט די הייליגע מידה פון "התחדשות"! זיך באנייען,

פון די קומענדיגע וואך אדג. נאר קוקן די מינוט, "וואס קען איך יעצט טון צו דינען דעם באשעפער?"

בערעלע - איך דערמאן זיך אז איך האב געלערנט אין חדר חמש דברים דער פסוק (כו' טז) "היום הזה ה' אלוקיך מצוה - היינטיגע טאג באפוילט דיר דער הייליגער באשעפער זיינע באפעלן" זאגט דארט רש"י הקדוש, פארוואס שטייט היום הזה? ווייל: "בכל יום יהיו בעיניך חדשים" די הייליגע מצות פון די תורה זאל יעדן טאג זיין ניי ביי מיר, ווי גלייך מען האט עס היינט באפוילן.

זיידע - מען דערציילט אויף הרב החסיד ר' יונה לבל ז"ל אז איינער האט אים אמאל געזעהן שטיין געבן ציון פון ר' שמעון בר יוחאי אין מירון א לאנגע צייט און ער וויינט שרייט צום אויבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל די זעלבע ווערטער "רבנו של עולם, וואס וועט זיין מיט מיינע טעג און יארן וואס זיי גייען אין דער פינסטערניש"...

די ווערטער וואס זענען געזאגט געווארן באמת מיט א תמימות פון א לויטער הארץ זענען איינגעקריצט געווארן אין די הארץ פון יענעם איד, עס האט אזוי געוויקט אויף אים אז עס האט אינגאנצן געטוישט זיין לעבן צום גוטן, ווען די ווערטער קלינגען אים אין אויער און מאכן ליכטיג זיין וועג.

בערעלע - שוין זייד, איך וויל זיך אויפרישן מיט די זאך פון התחדשות! איך וויל באנייען מיין אמונה אז יעדן טאג איז זייער טייער, און אלט טאר מען נישט זיין!....

ווען מען פילט אז אלעס איז אזוי סתם און נישט אינטערעסאנט, עפעס זענען די טעג אזוי פארשלאפן, איז דאס א רוף פון הימל פארן מענטש: "ר' איד, זיי זיך מחדש! פריש זיך אויף!"

בערעלע - ווי אזוי פרישט מען זיך אויף?

זיידע - זייער גוט פּרעגסטו! די ערשטע זאך דארף מען געדענקען אז דער בעל דבר לייגט זיך אויס אויף דעם מיט אלע כוחות, מען רופט אים דער מלך זקן וכסיל, דער אלטער נארישער קיזער... דאס איז אלעמאל זיין וועג צו מאכן אלע הייליגע זאכן עפעס אזוי אלט און פאצייטיש, "שוין, נאכאמאל לערנען.. נאכאמאל דאווענען..." דעריבער אויב מען פילט זיך עפעס אזוי טרוקן דעמאלס קען מען וויסן אויף זיכער אז דער בעל דבר האט מיר פארנארט! ער האט מיר אריינגעכאפט אין זאק... און אויב מען ווייסט אז מען איז אין זאק דעמאלס קען מען שוין אנהייבן טראכטן וועגן ווי אזוי זיך צו ראטעווען פון דארט.

שפעטער דארף מען זיך אויסלערנען צו אָנפאַנגען יעדן מאל נאכאמאל, מאכן א נייע התחלה, און אוועקווארפן אלעס וואס איז געווען, זיך פארשטעלן אז מען איז היינט פריש געבוירן. "איך וויל איך היינט דינען דעם אויבערשטן, מיט וואס קען איך יעצט אנהייבן?" אזוי פרישט מען זיך אויף!

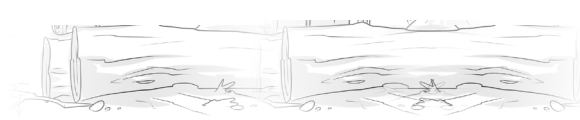
נאך אן עצה גיבט דער רבי, "היום אם בקולו תשמעו" מען זאל שטעלן פאר זיך נאר דער היינטיגן טאג, נישט טראכטן פון וואס איז געווען און אויך נישט פון מארגן און

פארן אייבערשטן "לא בחד ולא במעשים
באנו לפניה" מיר קומען נישט צו דיר מיט די
כח פון אונזערע מצוות נאר "כדלים וכרשים
דפקנו דלתיה" מיר קלאפן אויף דיין טיר אזוי
ווי ארימע לייט.

דער אייבערשטער וואס ווערט אנגערופן תם,
אזוי ווי מ'זאגט ביי די תפלות פון די ימים
נוראים "התם ומתמם עם תמימים" זאל אונז
העלפן מיר זאלן אים אויף קענען דינען דער
אויבערשטער מיט תמימות, אזוי ווי די רצון
פונעם הייליגן רבי'ן זכותו יגן עלינו אמן.

נאר איך דארף זיך פרייען מיט יעדע קליינע
זאך וואס איך פארדין מיט יעדע מצוה'לע, און
מיט יעדע קליינע נקודה טובה.

אין אן אנדערע הלכה (בית הפנסת ה' אות
י"ז) שרייבט ר' נתן, אז דער עיקר עבודה פון
די "ימים הנוראים" איז תמימות ופשיותות,
דעמאלטס קומט מען אריין אין שול און
מ'שרייט פון טיפן הארץ בתמימות, מ'זאגט

המשך פון לעצטע זייט

אומזיסט, און איר עסט אויף אומזיסט!
דער רבי האט דאס דערציילט מען זאל
וויסן דער אמת, אז פרנסה גיבט דער
אויבערשטער, אבער
מען דארף ארבעטן
און זיך פלאגן צו
פאררעכטן די עבירות.
"פרנסה גיבט דער
אויבערשטער, ארבעטן
דארף מען פאר די
עוונות". פרנסה קומט
נאר פונעם איינציגן
באשעפער, ער איז
הזן ומפרנס לכל, בתן בחדס וברחמים,
אלעס איז א מתנת חנם!

דערפרישט... אינמיטן עסן רופט ער
זיך אן: "א מחיה! איך האב אבער גוט
געהארעוועט ביז איך האב פארדינט דאס
עסן!"

דער עושר פרעגט אים
וואס ער מיינט צו זאגן
מיט די ווערטער, און דער
ארימאן פארציילט אים
וואס איז איבערגעגאנגען
אויף אים די לעצטע פאר
שטונדן, ווי שווער עס איז
אים אנגעקומען צו האקן די
האלץ, צו קענען באקומען
אזא נאכטמאל. רופט זיך אן דער
עושר: "ר' איד, איר האט געהארעוועט

הדפסת הגליון נתנדב לע"נ ר' פנחס דוד בן ר' מרדכי ע"ה
הגליון נתנדב ע"י הר"ר איתמר לייפער הי"ו לרגל אירוסיה הבת למזל טוב

מעשה ב' - דער מלך און

דער קייזער (1)

מעשה אמאל איז גיווען א קיסר. דער קיסר האט קיין קינדער ניט געהאט. ווידער איז גיווען איין מלך דער מלך האט אויף קיין קינדער ניט גיהאט.

האט זיך דער קיסר גילאזט אויף דער וועלט ער זאל זוכין טאמער וועט ער גיפינען עפעס איין עצה אדער א רפואה ער זאל האבין קינדער. דער מלך האט זיך אויף גילאזט אויף דער וועלט. זענען זיי ביידע זיך צום אויף גיקומען אויף איין הארבעריג. און האבין ניט גוואוסט איינער פון דעם אנדערין.

האט דער קיסר דער קענט דעם מלך אז ער האט איין נימוס פון איין מלכות. און האט אים גיפרעגט. האט ער אים מודה גיווען אז ער איז איין מלך. דער מלך האט דעם קיסר אויף דער קענט אז ער האט א נימוס מלכות.

האט ער אים אויף מודה גיווען. האבין זיי איינער דעם אנדערין דער ציילט אז זיי פארין פון קינדער וועגין. האבין זיי צווישן זיך גימאכט. באם אז זיי וועלן קומען אהיים און זייערע ווייבער וועלן האבין איינע א זכר און איינע א נקיבה זאלין זיי זיך משדך זיין.

איז גיפארין דער קיסר אהיים און האט גיהאט איין טאכטער. און דער מלך איז גיפארין אהיים און האט גיהאט א זון. און דער שידוך איז פון זיי פאר געסן גיווארין.

האט דער קיסר גישיקט זיין טאכטער לערנען. דער מלך האט אויף גישיקט זיין

זון לערנען. זענען זיי ביידע אן גיקומען צו איין מלמד און זיי האבין זיך זייער ליב גיהאט האבין זיי צווישן זיך גימאכט אז זיי זאלין זיך נעמען האט דער בן מלך גינומען א פינגערלי און האט איר ארויף גיטאן אויף דער האנד, האבין זיי זיך מתחתן גיווען. נאך דעם האט גישיקט דער קיסר נאך זיין טאכטער און האט זי גיבראכט אהיים,

דער מלך האט אויף געשיקט נאך זיין זוהן און האט איהם אויף גיבראכט צו זיך אהיים. און מען האט גירעט שידוכים דעם קיסר'ס טאכטער. און זי האט ניט גיוואלט קיין שום שידוך מחמת דעם התקשרות וואס זי האט גימאכט מיט דעם בן מלך.

און דער בן מלך האט זייער גיבענקט נאך איר. און די בת קיסר איז אויף תמיד טרויעריג גיווען. און דער קיסר האט זי גיפירט אין זיינע הייף און אין זיינע פאלאצן און האט איר גיוויזן איר גדולה און זי איז אלץ גיווען טרויעריג. און דער בן מלך האט זייער גיבענקט נאך איר ביז ער איז קראנק גיווארין.

און וואס מען האט אים גיפרעגט וואס ביסטו קראנק האט ער ניט גיוואלט זאגן. האט מען גיזאגט צו דעם וואס האט אים באדינט טאמער וועסטו קענען ביי אים דער קלערין. האט ער זיי גיענפערט איה ווייס. ווארין דער וואס האט אים באדינט איז גיווען מיט אים דארט ווי ער האט גילערנט. האט ער זיי גיזאגט (כלומר דער באדינער האט גיזאגט זיי פאר וואס ער איז קראנק). האט זיך דער מלך דער מאנט אז ער האט זיך שוין לאנג משדך גיווען מיט דעם קיסר. און איז גיגאנגען און האט גישריבן צום קיסר אז ער

זאל זיך רעכטיג אויף דער חתונה. ווארין דער שידוך איז דאך שוין לאנג גיווען כנ"ל.

דער קיסר האט אבער שוין ניט גיוואלט דעם שידוך. לושמיר ער האט ניט גיקענט אים מעיז זיין. האט אים דער קיסר אפ גישריבן אז דער מלך זאל שיקן זיין זון צו אים כדי ער זאל זעהן אויב ער וועט קענען פירן לענדער וועט ער אים געבין זיין טאכטער.

האט דער מלך גישיקט דעם זון צו אים האט אים דער קיסר אנידער גיזעצט אין איין חדר. און האט אים אפ גיגעבין פאפירן פון זאכין פון דער מדינה כדי ער זאל זעהן אויב ער וועט קענען פירן די מדינה.

דער בן מלך האט זייער גיבענקט זי צו זעהן ער האט זי אבער ניט גיקענט זעהן. אמאל איז ער גיגאנגען לעבין איין וואנט פון שפיגל האט ער זי דער זעהן איז ער גיבליבן חלשות. איז זי גיקומען צו אים און האט אים דער מינטערט. און האט אים גיזאגט אז זי וויל ניט קיין שום שידוך מחמת דאס התקשרות וואס זי האט שוין מיט אים גיהאט.

האט ער צו איר גיזאגט. וואס טוט מען דיין פאטער וויל אבער ניט האט זי גיזאגט פון דעסט וועגין פארט האלט זיא זיך נאר אין אים. נאך דעם האבין זיי איין עצה גיהאלטן זיי וועלין זיך אוועק לאזן אויף דעם ים. און האבין זיך גידונגען איין שיף און האבין זיך אוועק גילאזט אויף דעם ים.

זענען זיי גיגאנגען אויף דעם ים. נאך דעם האבין זיי גיוואלט צו קומען צו א בארטן זענען זיי גיקומען צום בארטן איז דאךט גיווען א וואלד זענען זיי אהין גיגאנגען.

האט די בת קיסר גינומען דאס פינגעריל און האט אים גיגעבין און זי האט זיך גילייגט שלאפין. נאך דעם האט דער בן מלך גיזעהן אז זי וועט שוין ווייטער אויף שטיין האט ער אנידער גילייגט דאס פינגעריל לעבין איר. דער נאך זענען זיי גיגאנגען צו דער שיף.

דער ווייל האט זי זיך דער מאנט אז זיי האבין פאר געסין דאס פינגעריל דארט. האט זי אים גישיקט נאך דעם פינגעריל. איז ער אהין גיגאנגען, האט ער ניט גיקענט גיפינען דאס ארט. איז ער גיגאנגען ווייטער און האט ווייטער ניט גיקאנט גיפינען דאס פינגעריל. איז ער גיגאנגען זוכין דאס פינגעריל פון איין ארט צום אנדערין ביז ער איז פאר ערט גיווארין. און האט זיך שוין ניט גיקאנט אום קערין איז זי גיגאנגען אים זוכין. איז זי אויף פאר ערט גיווארין.

איז ער גיגאנגען און האט גיבלאנזעט און האט אלץ ווייטער גיבלאנזעט. נאך דעם האט ער דער זעהן איין וועג איז ער גיגאנגען אין ישוב אריין און ער האט ניט גיהאט וואס צו טון איז ער גיווארין א משרת. און זי איז אויך גיגאנגען און האט גיבלאנזעט. האט זי זיך מישב גיווען זי וועט זיך אנידער זעצין ביי דעם ים איז זי גיגאנגען צום בארטן פון דעם ים. און דארט איז גיווען ביימער פון פירות. איז זי דארט גיזעסן. און ביי טאג פלעגט זי אום גיין באם ים. טאמער וועט זי גיפינען עמיצן און זי האט זיך מפרנס געווען פון די פירות. און באנאכט פלעגט זי ארויף גיין אויף א בוים כדי זי זאל זיין אפ גיהיט פון די חיות.

לאמיר זיך פאר הערו

דער מלך און דער קייזער (1)

- אין איין גאסטהויז (הארבעריג)
- זיי האבן געוואוינט בשכנות.
- ביי איין מלמד
- ה.** וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?
- אז זיי וועלן זיך קיינמאל נישט קריגן
- אז זיי וועלן חתונה האבן
- אז זייערע קינדער וועלן זיך משדך זיין
- ו.** פארוואס האט די בת קיסר נישט געוואלט קיין שום שידוך?
- ווייל זי האט געוואלט נאר דער זון פון דעם גרעסטן קעניג
- ווייל זי האט געוואלט נאר דער זון פון דעם גרעסטן עושר
- וועגן די התקשרות מיט דעם בן מלך
- ז.** וואו האט די בת הקיסר פארגעסן דאס פינגערל (רינגל)?
- אין איר שטוב פאר זי איז ארויס
- אויפ'ן שיף
- אין וואלד וואו זי איז געשלאפן
- ח.** ווער האט געטראפן די פינגערל (רינגל)?
- דער בן המלך
- די בת הקיסר
- קיינער נישט

- א.** האבן דער מלך און דער קיסר געהאט קינדער?
- דער מלך האט געהאט קינדער און דער קיסר נישט
- דער קיסר האט געהאט קינדער און דער מלך נישט
- ביידע האבן נישט געהאט קינדער
- ב.** וואו האבן זיך געטראפן דער מלך און דער קיסר?
- אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם מלך
- אין דעם קענעגליכע פאלאץ פון דעם קיסר
- אין איין גאסטהויז (הארבעריג)
- ג.** וואס האבן זיי צווישן זיך אפגעמאכט?
- אז אויב זיי וועלן האבן איינער א זון און איינער א טאכטער וועלן זיי זיך משדך זיין
- אז עס וועט זיין שלום צווישן זייערע מדינות
- אז זיי וועלן ווערן איין מדינה מיט איין קעניג
- ד.** וואו האבן זיך געטראפן דער זון פון מלך און די טאכטער פון קיסר?

אינער געראט

ט. ר' נתן אין ליקוטי הלכות שרייבט עפעס רמזים אויף די דאזיגע מעשה?
 י. וועלכע מעשה האט מען פארגעליינט פאר ר' נתן בעפאר זיין פטירה?
 (על"ת מכתב הסתלקות)

דער געווינער אויף סיפורי מעשיות #3 איז הילד החשוב מנחם שמעון בעק, בית שמש

די מתנה ליגט ביים משגיח אין ת"ת ברסלב בית שמש / ירושלים

צאם רבינס

שנים

פאר שעה, ווי נאר דו וועסט ענדיגן וועל איך דיר געבן צו עסן אלס באצאלונג פאר דיין ארבעט."

קיין צוויי בררות האט ער נישט געהאט, די הונגער פאדערט עפעס אין מויל אריינצולייגן. דער ארימאן נעמט דעם האק אין דער האנט און ארבעט ביטער שווער צו באשטיקלען די העלצלעך.

נאכן אפענדיגן גייט ער צו צום קארגן עושר ער זאל אים געבן דאס עסן וואס ער האט צוגעזאגט, דער קארגער עושר ווייזט אים צו דער טיר פון זיין שכן דער ברייט-הארציגער עושר און זאגט אים: "גיי דארטן וועט מען דיר געבן א מיטאג!"

מיט ווייענדיגע פיס שלעפט זיך דער ארימאן צום הויז פון דעם ברייט-הארציגער עושר, מיט זיין תמימות האט ער געמיינט אז ס'איז די זעלבע שטוב, ווי דארט באקומט מען באצאלט.

ווי נאר ער קומט אריין, נעמט אים דער ברייט-הארציגער עושר אויף מיט גרויס פבור, און שטעלט אים צו א געשמאקע ברייטע מאלצייט פיד המלה. דער ארימאן האט אזוי הנאה געהאט פון די גוטע מאכלים, עס האט אים אויפגעלעבט און

דער הייליגער רבי האט דערציילט א שיינע משל ארויסצוברענגען די נארישקייט ווי אזוי די וועלט פירט זיך, ווי אלע מענטשן ארבעטן און זענען משתדל צו ברענגען פרנסה, עס דאכט זיך זיי אז נאר דורך זייער השתדלות קענען זיי אנגיין מיטן לעבן. אבער באמת באקומען מיר פרנסה נאר פונעם אויבערשטנס ברייטע האנט.

איינמאל איז אן ארימאן אריין אין א הויף וואו עס האבן געוואוינט צוויי רייכע לייט, איינער איז געווען א מכנים אורח און א גרויסע בעל צדקה, דער צווייטער איז געווען א קארגער מענטש. ווי נאר דער ארימאן קומט אריין אין חצר האט ער זיך אנגעטרראפן מיט די דירה וואו עס וואוינט דער קמץן - קארגער מענטש, ער גייט צו און בעט פונעם קמץן א נדבה צו קענען שטילן זיין הונגער. זאגט אים דער (קמץן) עושר: "דא אין גארטן שטייט א וואגן פול מיט העלצער, וואס מען דארף צושניידן אויף שטיקלעך, דו קענסט אפארבעטן די

המשך אויף זייט 8

